

ВІЧНИЙ СКАРБ

«І ПІЗНАЄТЕ ПРАВДУ,
А ПРАВДА ВАС
ВІЛЬНИМИ ЗРОБИТЬ!»
(ІВАНА 8:32).

МАРАФОНЦІ,
УПЕРЕД!

4

ХТО
ВІРУЄ?

6

ВІН НІКОЛИ
НЕ ПОМИЛЯЄТЬСЯ

8

ПІСТ І ДІЄТА: У ЧОМУ
ВІДМІННІСТЬ?

10

Небо чисто-голубое

Небо чисто-голубое,
Синь из сини – лазурит!
Царство Божьего покоя
Над моей Землей висит.

Чудо-высь, простор без края,
Свиток веры, чистота!
Сердце крылья расправляет
Во владениях Христа.

Тонут в вышнем небе птицы,
Разливается рассвет...
У простора нет границы.
Где ты, суeta суeta?..

Г. Пятисотских

Слова – це дещо більше,
ніж показник душі: вони
здатні впливати на серце.

Значно більше робить мо-
литва, ніж цей світ мріє.

Альфред Теннісон

Чесна людина – це най-
шляхетніше творіння Боже.

Роберт Бернс

Олександр Борисов

ЩО ТАКЕ СВОБОДА?

На одних збо-
рах ведучий
запитав лю-
дей: «Чи потрібна
вам свобода?»
«Ні!» – відповіла
більшість.

Що ж таке свобода?
І чому одним вона
потрібна, а інші від
неї відмовляються?

ІНШИЙ БІК СВОБОДИ

Бог поставив людину на чільне місце всього творіння як Свого співробітника, відповідального за долю створеного світу. Людина створена для певної мети: **«І насадив Господь Бог рай в Едені на сході, і там осадив людину, що її Він створив... І взяв Господь Бог людину, і в еденському раї вмістив був її, щоб порала його та його доглядати» (Бут. 2:8, 15).** У цих рядках Святого Письма сказано, що людина покликана «порати і доглядати» землю, у якій Бог її поселив. «Порати» означає обробляти для вирощування плодів. Та водночас і «доглядати», що особливо доречно в наш час у зв'язку з екологічними заходами, без яких ми можемо взагалі знищити природу.

Ми бачимо, що на людину покладена відповідальність за її життя. А відповідальність завжди передбачає свободу вибору. Тварини, які підкоряються лише інстинктам, не несуть відповідальності за свою поведінку. Кішка не винна в тому, що вона ловить і їсть птахів та мишей. Вона не може діяти всупереч своєму інстинкту – ловити здобич. А ось людина може вибирати: допомогти своєму ближньому в скруті чи байдуже відвернутися, тобто вибрати між добром і злом.

ПІД ТИСКОМ

В історії нерідко виникали такі обставини, коли, навіть бажаючи зробити добро, людина змушена була відмовитися від свободи вибору, щоб не наразити себе чи своїх близьких на смертельну небезпеку. У перші століття нашої ери християни потерпали від жорстоких гонінь, наприклад, за відмову приносити жертви язичницьким богам чи зображенням імператорів. Для християн брати участь у таких жертвоприношеннях означало зрадити віру в

єдиного Бога. Деякі люди все-таки погоджувалися на це, щоб урятувати себе та своїх близьких. Однак багато хто волів радше зазнати страждань і смерті, ніж зрадити свої переконання. В історії людства було й безліч інших порушень свободи совісті, які завдавали людям тяжких страждань.

Чому примус завдає мук? Тому що людина по-справжньому щаслива тільки тоді, коли вільна в прийнятті важливих для неї рішень. У Росії в XIX столітті було чимало прикладів, коли дівчата, яких силоміць видавали заміж, тяжко страждали й нерідко навіть намагалися накласти на себе руки. Без свободи вибору людина позбавлена творчості, ініціативи, радості. Вона стає лише механічним виконавцем покладених на неї обов'язків.

ВИБІР

Чому ж деякі люди відмовляються від цього унікального людського дару свободи? Коли відомий психолог Віктор Франкл уперше відвідав Нью-Йорк, де розташована величезна статуя Свободи, він зауважив: «Добре було б навпроти цієї статуї встановити й іншу такого самого розміру – статую Відповідальності».

Ось тут, найімовірніше, і міститься відповідь на запитання, чому деякі люди відмовляються від свободи. Адже відсутність свободи скасовує й відповідальність: «Керівництву краще знати, нехай воно й відповідає за все. А ми – маленькі люди: що нам наказали, те й робимо!»

Водночас, відстоюючи свободу й беручи на себе відповідальність за ті чи інші рішення, не можна забувати євангельських слів:

«І пізнаєте істину, а істина вас вільними зробить!.. Кожний, хто чинить гріх, є невольником гріха» (Івана 8:32, 34).

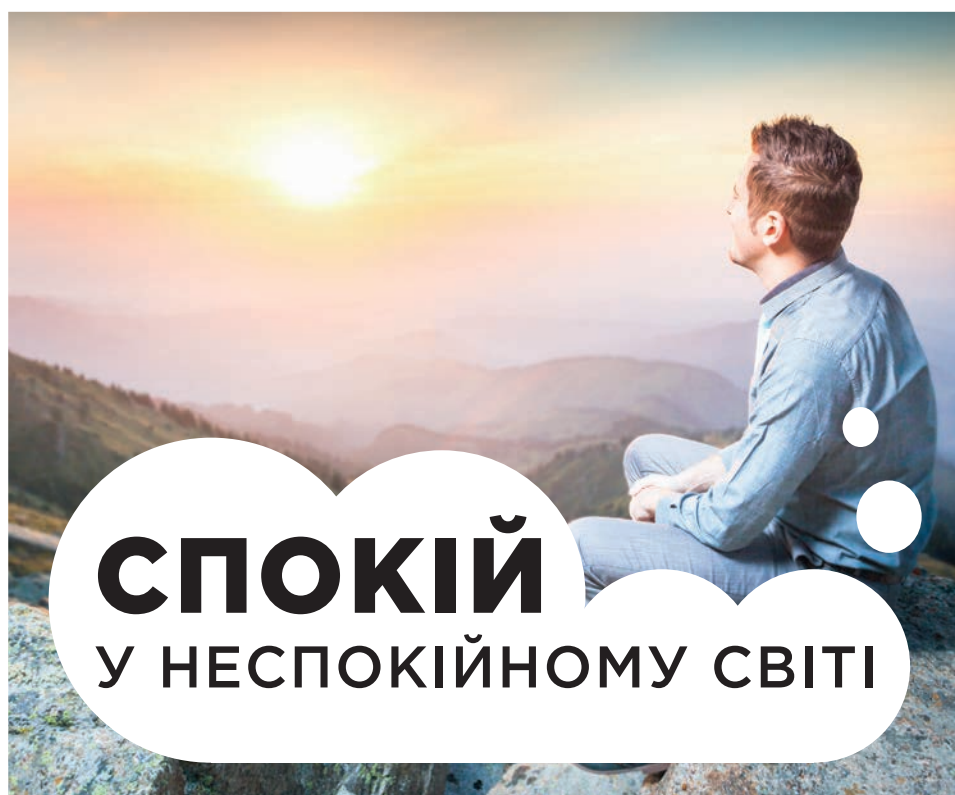
Безвідповідальна свобода легко перетворюється на хаотичне свавілля.

По-справжньому змінити суспільство може тільки духовне відродження. Це зміна, яка відбувається не тільки в зовнішньому устрої життя, а насамперед у середині людей: у їхніх серцях, у свідомості. Це здатність робити вибір, ґрунтуючись не просто на формальних правилах, а на Божих Заповідях, даних нам Творцем.

Духовно відроджена людина намагається не робити іншим того, чого не бажає собі. Духовно відроджене суспільство має у своїй основі євангельські цінності любові та здорового глузду, свободи та відповідальності, взаємної поваги, чесності, Божої справедливості та милосердя. У такому суспільстві люди можуть довіряти одне одному й керуються не страхом, а совістю.

Такі глибокі зміни в історії кожного народу потребують духовного відродження, часу, праці та терпіння.

Небесний Художник неквапливими мазками малює картину призахідного сонця. Вечір п'ятниці. Чи помічали ви, що в п'ятницю наймальовничіші заходи сонця?

Невдовзі сонце, сховавшись за обрієм, закриє за собою невидимі віконниці. Туди провалиться час, а до нас, не поспішаючи, впливе вічність...

Субота... Ціла доба, відведена для особливого спілкування людини з Богом. Це острів у часі, на якому люди не старіють і де марно поспішають стрілки годинника. На цьому мирному острові не рахують грошей, не працюють втомлені руки, не мчать по колу машини й люди. Тут немає порожніх слів і всього того, що приховує від нас справжнє життя й заглушає голос серця: немає моніторів, штовханини, турбот, поспіху... Тут припиняється втеча від себе, від Бога.

Так говорить Біблія:
«Пам'ятай день суботний, щоб святити його» (Вих. 20:8).

Субота – це потяг, який чекає тебе при заході сонця щоп'ятниці. Потрібно встигнути на нього. Незвичайний провідник ретельно перевірить твою готовність, зазирне глибоко в душу. Багато хто приходить з величезними сумками, валізами, коробками, ранцями, саквояжами, навіть візками – нелегкою поклажею метушні, проблем і турбот. Проте ввічливий провідник наполегливий і рішучий. Навіть найменший мішечок, коробочку чи гаманець ти повинен залишити тут. Жодних клопотів, навіть незначних і буденних, жодного недоречного порожнього слова та дріб'язкової думки ти не повинен брати із собою у світ суботи. Тобі потрібно кинути все й ступити на підніжок таким, яким ти є.

Ти повинен ризикнути, відмовитися від усіх невідкладних справ, якщо хочеш увійти у свято й святість суботи. Однак ти можеш не встигнути й зробити крок у порожнечу... Потяг повезе інших, які виявилися мудрішими, ніж ти. І тоді марно й нестерпно важко буде проживати цей день: як завжди, мчатимуть машини й стогнатимуть від напруження люди, тягнучи свої непосильні ноші... У порожнечі, відгородженій від вічності стіною метушні, поспіху, невіри.

Богові належить весь час, але тільки сьому частину Він просить присвятити Йому. Навіщо? Для себе? Ні, для нас.

Так говорить Біблія:
«Суботу встановлено для людини, а не людину для суботи» (Марка 2:27).

Ще першій людині була дана субота як пам'ятник творіння, як символ вірності та любові до Творця, як визнання влади Господаря часу та як сімейне свято. Не тільки євреї отримали цей дорогоцінний дар. Задовго до появи єврейського народу Господь подарував суботу для всього людства, для тебе й для мене.

Так говорить Біблія:
«І скінчив Бог дня сьомого працю Свою, яку Він чинив. І Він відпочив у дні сьомім від усієї праці Своєї, яку був чинив. І поблагословив Бог день сьомий, і його освятив, бо в нім відпочив Він від усієї праці Своєї, яку, чинячи, Бог був створив» (Бут. 2:2, 3).

Проте згодом людина забула про цей день. Вона забула, ким була раніше. Бог нагадав, закарбувавши на двох кам'яних скрижалях принципи любові, правила свободи. Господь бачить людське серце. Раніше Закон був написаний там, раніше там жила любов.

Тепер він стертий, серце уражене гріхом. Шукати істину всередині себе марно. Потрібно дивитися на написане й просити Бога знову вкласти святі принципи в серце.

Весь Усесвіт живе за Законом. Закон – умова для існування, збереження порядку та життя. Для жителів Землі Закон сформульований у Десяти Заповідях, які відображають принципи та суть любові: якщо людина любить ближнього, вона не обманюватиме, не заздритиме, не обмовлятиме, не крастиме, не зраджуватиме, не вбиватиме. Якщо людина любить Бога, вона не поклоняється ідолам і кумирам, не матиме інших богів перед Ним, не ганьбитиме Його ім'я, шануватиме суботу.

Цей Закон святий. І жодна людина не має права його змінювати.

Так говорить Біблія:
«Діла рук Його – правда та право, всі накази Його справедливі, – вони кріпкі на вічні віки, вони зроблені вірністю і правотою!» (Псал. 111:7, 8).

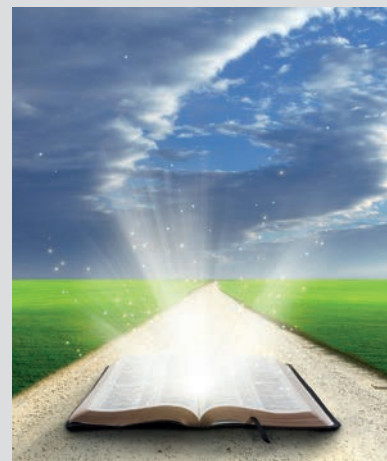
Ворог тріумфує, бачачи, що Божий день забутий. У кожного з нас є вибір: жити під владою обману чи повернутися до витоків і почати дотримуватися суботи – особливого дня, подарованого людям Творцем. Бог велів поклонятися Йому саме цього дня. На знак довіри та любові до Нього, а також визнання Його влади виділити для Нього цей час, як Він заповідав. Якщо ти любиш людину, ти не скривдиш її. Якщо ти любиш Бога, ти дотримуватимешся суботи.

Під час заходу сонця щоп'ятниці Бог чекає на тебе, щоб узяти тебе за руку й відвести у світ спокою та радості. Ти відпочинеш від метушні. Ти зупинишся. Бог буде особливо близький до тебе цього дня. Просто спробуй це відчувати. Він дарує тобі цілу добу для спілкування з Ним, для запитань і відповідей, відпочинку, розради, підбадьорення та відновлення сил. І всі твої справи Бог влаштує, ти все встигнеш, усе складеться надзвичайно вдало, адже Він володіє часом.

Анастасія Морозова

«Я не залишу тебе!»

Той, хто живе надією, бачить далі.

Той, хто живе любов'ю, бачить глибше.

Той, хто живе вірою, бачить усе зовсім в іншому світлі, у світлі Слова Божого.

Коли не знаєш, що робити, починай молитися!

«Бо не кинув Ти, Господи, тих, хто шукає Тебе!» (Псал. 9:11).

«Тільки від Бога чекай у мовчанні, о душе моя, від Нього спасіння моє» (Псал. 62:2).

Дивитимешся на людей – засумніваєшся.

Дивитимешся на Христа – зміцнишся.

«Бо Я – Господь, Бог твій, що держить тебе за правицю й говорить до тебе: Не бійся, – Я тобі поможу!» (Ісаї 41:13).

СПИСОК СПРАВ НА СЬОГОДНІ:

- усміхатися;
- любити;
- дякувати;
- прощати;
- ділитися;
- надихати;
- радіти життю.

СКІЛЬКИ КОШТУЄ?

Вартість «Боїнга-777» становить 330 млн доларів.

Одна з найдорожчих яхт коштує 1 млрд 200 млн доларів.

Картини Марка Ротко купують за 186 млн доларів, картину «Квадрат» Малевича – за 20 млн доларів.

А ви коли-небудь замислювалися, скільки коштує весна? Скільки коштує захід сонця? Скільки коштує спів птахів? Позитивні емоції? Величні гори? Зоряне небо? Водоспади? Квіткові поля?

Усе це щедрий подарунок нашого люблячого Творця!

«Достойний Ти, Господи і Боже наш, прийняти славу, честь і силу, бо Ти створив усе, і завдяки Твоїй волі все постало і було створене!» (Об'явл. 4:11).

Бог досі пише твою історію. Не кради ручку! Довірся Авторіві.

Завжди, особливо в тяжкі моменти свого життя, спілкуйтеся з маленькими дітьми та мудrimi літніми людьми. Діти переконують вас у тому, що не все втрачено, а люди похилого віку – у тому, що все можна пережити.

Усе буде гаразд, а дату краще не уточнювати!

Де гордості й честолюбство заохочуються, там життя спотворюється, оскільки гордість, не відчуючи ні в чому потреби, закриває серце людини перед невичерпними благословеннями Неба.

Еллен Уайт

Роман В'яземський

МАРАФОНЦІ, УПЕРЕД!

«Коли опустилися руки, коли по-темніло в очах, не знаєш ти, як далі бути, на що сподіватись хоча б. Не можеш, не віриш, не знаєш, не маєш, куди утекти. І кажуть: "Чудес не буває", – та мусиш для себе знайти» – це рядки з відомої пісні «Надія є». Бувають дні, іноді – місяці, а в когось – і роки, коли є багато причин опустити руки. І ти вже сумніваєшся, чи осилиш цю життєву дорогу. Щоб не сумніватися, потрібно вміти те, що вміють справжні марафонці, – підбадьорити себе.

ВДИХ І ВИДИХ

Марафонський забіг – це не емоційний ривок. Тут потрібні свідомі зусилля. Відомий японський письменник і бігун на довгі дистанції Харуки Муракамі вирішив опитати багатьох успішних спортсменів. Він ставив їм єдине запитання: «Чи хотілося вам коли-небудь не піти на тренування?» Як правило, вони відповідали: «Звичайно! Щоразу!»

Отже, марафонець біжить не тому, що приємно, а заради певної мети. Якщо емоції допомагають у цьому – чудово. Якщо заважають – їх просто ігнорують або змінюють на інші. І ось що в цьому допоможе.

1

Згадай, навіщо тобі це. Усі життєві «забіги» – роботу, проекти, взаємини – ми починаємо заради чогось. Спочатку з'являється мета, яка надихає нас. Перешкоди, обставини, розчарування можуть затьмарили її, стерти з емоційної пам'яті бажану винагороду. І ми передчасно опускаємо руки, думаючи: «Не факт, що цього взагалі можна досягти». Така думка – пастка. І ось чому.

Факт – це те, що вже відбулося. А те, що має статися, не можна вважати фактом за визначенням. Майбутнє – завжди «не факт». Воно стане фактом, коли ми його втілимо, матеріалізуємо, тобто коли воно перестане бути майбутнім. Тому «не факт» – це не аргумент!

Здатися завжди встигнеш, але яким буде результат? Чи пробачиш

собі завтра сьогоднішню слабкість? Зупинитися, опустити руки – означає відмовитися не просто від труднощів, а від самої мети. Та чи готовий ти жити без неї все життя? Лише уяви собі це в усіх барвах і ситуаціях. Великий шанс, що від такої невеселої картини ноги самі побіжать далі й відкриється друге дихання. Це – «вдих».

2

Вилий душу! Це – «видих».

Потрібні люди не завжди поруч. Однак завжди можна вилити свої турботи, побоювання, біль та інші переживання безпосередньо Богові. Він бачить і розуміє все, а ще знає, як допомогти особисто тобі. Тому цар Давид, досвідчений правитель і воїн, який здолав чимало труднощів у житті, радив: **«Серце своє перед Ним виливай-те...» (Псал. 62:9).**

Якщо хочеться вилити душу, це означає, що вона перевантажена, як сумка, наповнена камінням. Краще приділити час і викласти перед Богом ці камені зі свого серця. Висловити все, що накопичилося, навіть темне, важке, непривтаблне, страшне. Що більше сміття винесеш, то менше його залишиться всередині.

Доки в нас кричить внутрішній біль, ми залишаємося глухі до всього доброго. Однак, «вивантаживши» його, ми зможемо побачити позитивні моменти та можливості.

ВУХА Й ОЧІ

3

Вибери джерело.

Щодня друзі та вороги хочуть щось до нас донести. Ворог бажає залякати, а друг – допомогти. Якщо дивитися глибше, то Другом, Котрий на нашому боці, є Бог, а ось сатана недарма названий «ворогом душ». Тому треба вибрати джерело, кому вірити – ворогові чи Другові. Часто ворог навіює невтішні думки про майбутнє: що зло перемаже, що за совістю жити

не вдасться, що ти один і Бог тобі не допоможе.

Однак Господь, Котрий ніколи не обманює, говорить інше: **«Я тебе не покину і не відступлю від тебе!» (Євр. 13:5); «Не бійся, з тобою-бо Я, і не озирайся, бо Я Бог твій! Зміцню Я тебе, і тобі поможу і правдою правди Своєї тебе Я підтримаю» (Ісаї 41:10); «Чи для Господа є річ занадто трудна?» (Бут. 18:14).** Читай, дивись і слухай те, що зміцнює в тобі цю віру, а не руйнує її.

4

Налаштуй зір. Те, що бачиш, залежить від того, куди спрямований твій погляд. Нещодавно Інтернет облетіло фото, де в чоловіка на руці лежало щось схоже на кудлатого їжака. Поруч напис: «Ви теж спіймалися на гачок?» Насправді виявилося, що це був оптичний ефект: кошлата людина на задньому плані пірнала в море якраз на рівні долоні чоловіка. Дивовижного «кудлатого їжака» не було.

Біблійний Голяф теж виставляв себе непереможним. А насправді виявилось, що досить одного влучно запущеного каменя, щоб його здолати. Той, хто кинув цей камінь (Давид), дивився на ситуацію правильно, шукаючи не загрозу, а можливість. І він побачив цю можливість. Хто шукає, той знаходить (див. Матв. 7:8).

ПРОВИДІННЯ

5

Довірся Провидінню. У моменти історичних переломів або особистих випробувань багато людей робило все можливе, але завжди є й неможливе. І в цьому неможливному люди покладалися на Провидіння. Провидіння – це не «а може, раптом пощастить», а Божий план і допомога.

Є Божі правила, які ніхто обійти не може. Тому той, хто сильний із земного погляду, може в підсумку програти. А «слабкий», який не має в активі нічого, крім Божої допомоги, може опинитися на висоті. Щоб побачити перемогу добра над злом, доводиться чекати. Проте це очікування не даремне. Виконання Божих обітниць – лише питання часу.

Як цей час очікування перетерпіти? Частіше дивитися, що Бог говорить у Біблії, і сприймати Його слова як слова Творця та Правителя. Бездітний Авраам став батьком багатьох народів. Полонений Йосип став правителем Єгипту.

Пастух Давид став царем Ізраїлю. Естер стала законодавицею в імперії. Усі ці люди мали надію на Боже провидіння, виконували Божі Заповіді, чекали перемоги добра – і отримали свою нагороду.

Отримаємо й ми, тому що **«все можливе віруючому!» (Марка 9:23).**

Ігор Корещук,
доктор богослов'я

СЕРІЯ ТЕМ «НАСОЛОДЖУЮЧИСЬ ПЛОДОМ ДУХА»

ЯК СТАТИ ДУХОВНО ПЛОДОНОСНИМИ?

Один директор школи надслав цей лист кожному вчителю, якого брав на роботу:

«Шановний учителю!

Я пережив концтабір. Мої очі бачили те, чого не повинна бачити жодна людина: як учені-інженери зводять газові камери, як кваліфіковані лікарі труять дітей, як навчені медсестри вбивають немовлят, як випускники вищих навчальних закладів розстрілюють і спалюють дітей та жінок...

Тому я не довіряю простій освіченості!

Я прошу вас: допомагайте учням стати людьми. Ваші зусилля не повинні призвести до появи вчених-потвор, тренуваних психопатів, освічених "ейхманів".

Читання, письмо, арифметика важливі тільки тоді, коли допомагають нашим дітям стати людянішими...»

Ми народжуємося людьми, але залишитися людиною в жорсткому світі вкрай непросто! Та чи можливо взагалі стати й зостатися справжнім християнином?

Свого часу Ісус звернув увагу на те, що християнину необхідно цінувати та розвивати: **«Бо кожне дерево пізнається зі свого плоду...» (Луки 6:44)**. Ось один із найвідоміших уривків Святого Письма: **«Плід же Духа – любов, радість, мир, довготерпіння, ласкавість, доброта, віра, лагідність, стриманість. На таких нема Закону!» (Гал. 5:22, 23)**.

Ми розпочинаємо нову серію тем «Насолоджуючись плодом Духа», у якій намагатимемося з'ясувати, як зростити плід Духа, без якого все інше в християнському житті не має істотного значення.

БЕЗПЛІДНІСТЬ

Одна з найбільших проблем людства – це *акіє'зіс*, тобто безплідність. У давнину це навіть вважали карою Божою (див. Бут. 30:2; 1 Сам. 1:6). Оскільки всі ми – смертні, то неспроможність мати нащадків поступово перетворює Землю на пустелю: безліч видів рослин і дерев зникають, а тварин записують до Червоної книги. Сьогодні видатні науковці-медики світу працюють над тим, як допомогти жінкам і чоловікам, котрі не можуть мати дітей.

Та, повірте, існує гірший вид безпліддя, оскільки він має не тимчасові, а вічні наслідки... Це духовна безплідність, коли християнин начебто живе, обдарований, талановитий, але духовних плодів не приносить. Христос говорить: **«Я знаю твої діла, що маєш ім'я, наче ти живий, але ти мертвий»**

(Об'явл. 3:1). Ніби живий, а насправді мертвий. Трагедія...

УДАВАТИ ЧИ БУТИ?

Розповідають, як двоє хлопчиків часом спускалися по дереву з вікна своєї спальні на другому поверсі, щоб піти на річку без дозволу батьків. Якось вони почули, що тато збирається зрубати це дерево, оскільки воно всохло. Боячись втратити таку зручну лазівку, хлопці пішли до магазину, купили яблук і прив'язали їх до гілок мертвого дерева. Наступного ранку їхній батько неабияк здивувався, що яблук виросли на дереві за одну ніч, але ще більше його вразило, що їх так рясно вродило... груша!

Удавати чи бути? Чи бувало так, що приємне на вигляд вас розчаровувало?

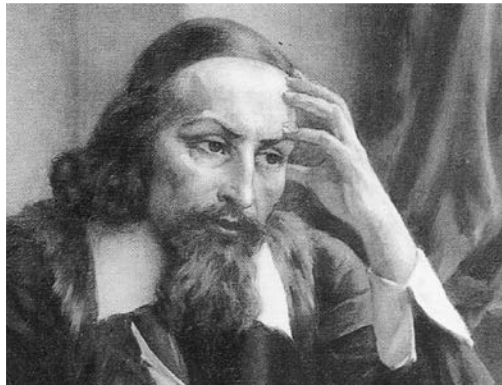
Найбільшою квіткою у світі вважають Рафлезію Арнольда. Приваблива, чи не так? Цю красиву квітку вишнево-червоного кольору називають «трупна лілія». Річ у тім, що вона має різкий, огидний запах гниття. Зовні красива, але... Так буває й з людьми. Шалена гонитва за славою, почестями та збагаченням призводить до спотворення цінностей. Сьогодні більше цінують не так внутрішні риси, тобто плоди характеру, як зовнішні прояви – красу й таланти. Люди не надто схильні звертати увагу на нестерпний характер відомої «зірки», головне – аби вона мала гарний голос чи чарівно танцювала. Та потім усе відбувається за відпрацьованим сценарієм...

Використавши молоду «зірку», яка згодом стає ще примхливішою та вимогливішою, її викидають на сміттєзвалище історії, щоб узяти юний і врівноважений талант... Виявляється, плід характеру важливіший.

Чимало людей шукає легких шляхів зростити плід. Як у тих хлопчиків з історії, є спокуса штучно прив'язати бажаний плід. Напевно, кожна людина в цьому лукавому світі бореться з дилемою: вдавати чи насправді бути? Якщо не вдається бути, то, може, хоча б мати вигляд? Слово Боже повідомляє нам, що в останні дні чимало з тих, хто називає себе послідовниками Ісуса, лише здаватимуться благочестивими: **«Які мають вигляд благочестя, але сили його відреклися. Таких уникай» (2 Тим. 3:5)**. Ось ще кілька перекладів цього тексту:

«Будут держатися зовнішньої набожності, але не мають внутрішнього змісту. Держись від них подалі» (RV), «Благочестие будет для них лишь зовнішней формой, но его реальную силу они отвергнут. Не имей с такими людьми ничего общего» (IBSNT). Чому апостол радить уникати таких людей та не мати з ними нічого спільного? Бо ця душевна «інфекція» заразна. Є небезпека, що згодом почнуть лукавити й ті, хто товаришує з лицемірами. Маючи лише вигляд благочестя, вони навчилися правильно відповідати, гарно поводитися перед людьми, лише зовнішніми манерами нагадуючи християнина. Проте, як каже японська народна мудрість: «Гарний цвіт не завжди дає гарний плід».

Якщо ми бажємо проєкціонувати власне серце, то не обманюймо себе: за своєю сутністю ми є не такими, якими показуємо себе на публіці, а такими, якими є у глибині душі. Тобто справжні «ми» – це те, як ми поведимося не при керівництві, а вдома, коли розслабилися й стали собою...

Ті, для кого Бог є першим, останнім і найкращим у житті, будуть найщасливішими людьми цього світу.

Читання книг тренує та розвиває розум, навчає думати й аналізувати, спонукає залучати увагу.

Бен Карсон

НЕ ІСНУЄ ЗОВСІМ БЕЗПЛІДНИХ

З іншого боку, у духовному значенні не існує поняття цілковитої відсутності плоду. **«Який же плід ви тоді мали? Його ви нині соромитеся, бо його кінець – смерть» (Римл. 6:21)**.

Чеський мислитель і педагог Ян Амос Коменський писав: «Що родючіше поле, то рясніше воно родить терня та будяки. Так і розум, якщо його не засіяти насінням мудрості й чеснот, буде повний порожніх мріянь».

Ви не можете ні про що не думати, ні про що не говорити, нічого не робити й бути ніким. Порожнеча вимагає заповнення. Якщо ви не наповнитеся святим, чесним і праведним, ворог душі знайде, як заповнити вас дріб'язковою

рутиною, брудом та непотребом. Тому в цьому контексті слово «безплідність» означає не порожнечу, а відсутність доброго плоду.

Продовження
в наступному номері

НАМ ПИШУТЬ

В трудные часы

В трудные часы, в часы бессилья, Лучше не оплакивать себя. Вспомни, что Господь тебе дал крылья, Вырвись в мир иного бытия.

Первое твоє крыло – молитва, А второе – это веры дар. Если взмахи крыльев будут слитны, Вынесет душа любой удар.

Жизнь земная не всегда удача, Сколько ни желай и ни проси – Будет все же многое иначе, И вот это к Господу неси.

И чем горячее ветер встречный, Тем ясней пусть будет в сердце цель. Крыльев взмах – и волны силы вечной Понесут сквозь жизни карусель!

Понесут тебя за грань земного, Распахнут перед тобою даль. Где надежда оживает снова, И себя уже не будет жаль.

Помни: твои беды и печали Там, у Бога, все имеют смысл. Он руководить имеет право Подготовкой нашей к вечной славе, Потому и взвиты крылья ввысь!

Анна Вельк-Деер

Іду по долині страждальній

Іду по долині страждальній, Де горя багато і зла. Нічого вже я не боюся, Зі мною є Божа рука. Ісус мене завжди провадить: «Не бійся, дитя ти Моє... Лиш тільки Мені ти довірся, І Я не покину тебе». З Ісусом мені вже не страшно, Бо Він – Охорона моя! І що б не прийшлося терпіти, Із Ним переможу все я! О, слава Тобі, мій Спаситель, За те, що Ти любиш мене, За те, що Ти завжди зі мною, Тримаєш за руку мене! Бо ж скоро вже час цей надходить, І пристань свята для нас є. Сьогодні Йому ти довірся, Бо завтра вже пізно буде.

Орися Пухальська

ХТО ВІРУЄ?

Ісуса вразила віра сотника, який прийшов до Нього. Сотник не сумнівався в силі Спасителя. Він навіть не просив, щоб Ісус відвідав його дім особисто й учинив там диво. «Але скажи слово, – блавав він, – і видужає мій слуга».

Слуга сотника, уражений паралічем, лежав при смерті. У римлян слуги були рабами, яких продавали й купували на ринку та з якими жорстоко поводилися. Проте цей сотник любив свого слугу й бажав його одужання. Він вірив, що Ісус може зцілити його. Раніше він жодного разу не бачив Спасителя, але вістки про Нього надихали його віру. Незважаючи на формалізм юдеїв, цей римлянин був переконаний, що їхня релігія стоїть вище за його вірування. Сотник уже подолав бар'єри національних упереджень і ненависті, котрі розділяли переможців і переможених. Він з повагою ставився до служіння Богові та доброзичливо – до юдеїв, які Йому поклонялися. У вченні Христа сотник знайшов те, чого потребувала його душа. Усе його єство відгукнулося на слова Спасителя. Однак, вважаючи себе негідним постати перед Ісусом, він звернувся до юдейських старійшин, щоб ті попросили зцілити його слугу. Сотник вважав, що вони знайомі з великим Учителем і знають, як звернутися до Нього, щоб викликати Його прихильність.

Коли Ісус увійшов до Капернаума, Його зустріла група старійшин, які повідомили про бажання сотника. Вони намагалися переконати

Його, говорячи: «Він гідний того, щоб Ти йому це зробив, бо він любить наш народ і синагогу нам збудував».

Ісус негайно попрямував до оселі цього воїна, але через натовп, який тіснив Його, просувався дуже повільно. Звістка про наближення Вчителя випередила Його, і сотник, не вірячи собі, послав сказати Ісусові: «Господи, не трудися, бо я не достойний, щоб Ти зайшов під мій дах». Однак Спаситель ішов далі, і сотник, наважившись нарешті наблизитися до Нього, закінчив свою думку: «Тому я не вважав себе гідним прийти до Тебе. Але скажи слово – і видужає мій слуга! Бо і я люди- на підвладна, і воїнів маю підлег-

лих; кажу одному: Іди, – і він іде; в іншому: Прийди, – і він приходить; і рабові своєму: Зроби це, – і він робить». Ці слова означали: «Як я – представник римської влади, і мої воїни визнають мій авторитет, так і Ти представляєш владу Вічного Бога, і все твоє ріння підкоряється Твоєму слову. Ти можеш наказати хворобі відійти –

і вона послухає Тебе. Ти можеш прикликати Своїх небесних посланців – і вони принесуть зцілення. Промов лишень слово – і мій слуга видужає».

«Почувши це, Ісус здивувався і, обернувшись до натовпу, що йшов за Ним, промовив: Кажу вам: навіть у Ізраїлі Я не знайшов такої віри». А сотникові Ісус сказав: «Іди, хай буде тобі так, як ти повірив». І одужав слуга його тієї ж миті.

Юдейські старійшини, які просили Христа за сотника, показали, наскільки вони були далекими від розуміння духу Євангелія.

Переконані у власній праведності, вони благали за сотника на підставі його добрих учинків. Проте сотник про себе сказав: «Я не гідний». Благодать Христа торкнулася його серця. Він бачив свою негідність, однак не боявся попросити допомоги. Він не покладався на своє благочестя – його аргументом була велика потреба. Побачивши справжній характер Христа, він з вірою вхопився за Нього. Сотник повірив у Нього не тільки як у Чудотворця, а і як у Друга та Спасителя людства.

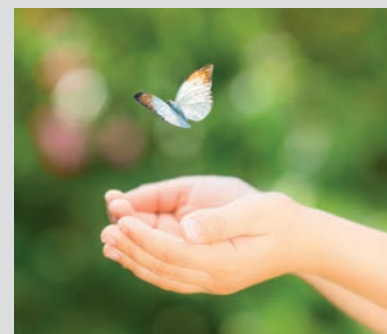
Таким самим шляхом до Христа може прийти кожен грішник.

«Він нас спас не з причини праведних учинків, які ми вчинили, але зі Своєї милості...»

(Тита 3:5). Коли сатана каже тобі, що ти грішник і не можеш сподіватися на Божі благословення, скажи йому, що Христос прийшов у світ спасати грішників.

У нас немає нічого, що могло б стати нашою заслугою перед Богом. Єдине, на що можемо поспілатися, – це наш цілком безпорадний стан. Лише в такому разі з'являється потреба у викупній силі Христа. Припинивши покладатися на власні сили, ми зможемо дивитися на Голгофський хрест, повторюючи:

«Я сам себе відкупити не можу, Лиш припадаю до ніг Твоїх, Боже».

Диво на вас чекає!

Чудеса, великі й маленькі, можуть чекати на нас усюди. Головне – побачити їх, прийняти й повірити в Автора чудес.

Що за книга це Святе Письмо, яке диво та яка сила дані з нею людині! Точно статуя світу, і людини, і характерів людських, і названо все, і вказано все навіки віків. А скільки таємниць розгаданих і відкритих!

Федір Достоєвський

ТВ-програма на КВІТЕНЬ

HOPE.UA

НОВИЙ ПРОЄКТ
ПЕТРА КУЛАКОВАЗ 17 КВІТНЯ
НА ТЕЛЕКАНАЛІ "НАДІЯ"ПУТЬ
К БОГУ

▶ НЕДІЛЯ

07:00 Є проблема
07:30 Біблія: чорним по білому
08:30 Біблія продовжує говорити
09:00 Заметки пастора
09:20 Детонация
09:50 5 хвилин для змін
10:00 Так чи Інакше
11:00 Консультації з Оленою Яковенко
11:30 Ложка, виделка, два ножі
12:00 Богослужіння
13:00 На перехресті
13:15 Так промовляє Біблія
13:40 Відкриття біблійних пророцтв
14:40 ПроФіTime
15:00 2Я – одне життя (сурдо)
15:30 ЧП+ (сурдо)
16:00 Палата питань
16:30 Диванчик
16:40 Настав час
16:50 5 хвилин для змін
17:00 В гостях у Добрячка
17:20 2Я – одне життя
18:10 О Вечном
18:30 Помоліться за мене
19:00 Богослужіння у Львові
19:30 5 хвилин для змін
19:40 Так написано
20:10 Рожеві окуляри
20:30 Вісті надії: тиждень
21:00 КоМарко
21:10 В контексті
22:00 Истории вечной любви
23:15 На перехресті

▶ ПОНЕДІЛОК

07:00 Ранок надії
08:50 Guten Morgen з Ганнеле Отчофські
09:00 5 хвилин для змін
09:10 В контексті
10:00 Ранок надії
12:00 Вісті надії: тиждень
12:30 На перехресті
12:40 Філософський камінь
13:00 Рожеві окуляри
13:30 Крах сатанинської імперії
14:00 Палата питань
14:15 На перехресті
14:30 Детонация
15:00 2Я – одне життя (сурдо)
15:50 Сложных текстов нет
16:00 Заметки пастора
16:20 Так написано
16:50 5 хвилин для змін
17:00 В гостях у Добрячка
17:20 Так чи інакше
18:20 О Вечном
18:40 Є проблема
19:10 Удивительные факты

20:10 Ложка, виделка, два ножі
20:40 На перехресті
21:00 КоМарко
21:10 Вісті надії: дайджест
21:15 Біблія: чорним по білому
22:15 Закон и Благодать
22:45 Аксиома кохання
22:50 Богослужіння у Львові

▶ ВІВТОРОК

07:00 Ранок надії
08:50 Guten Morgen з Ганнеле Отчофські
09:00 Відкриття біблійних пророцтв
10:00 Ранок надії
12:00 Є проблема
12:30 Консультації з Оленою Яковенко
13:00 Біблія: чорним по білому
14:00 Знайомтесь – дикі тварини
14:30 Дорогами християнства
15:00 Детонация (сурдо)
15:30 Біблія продовжує говорити (сурдо)
16:00 Філософський камінь
16:20 Так промовляє Біблія
16:50 5 хвилин для змін
17:00 В гостях у Добрячка
17:20 Так чи Інакше
18:20 Рожеві окуляри
18:40 Настав час
18:50 На перехресті
19:00 Помоліться за мене
20:00 Детонация
20:30 Палата питань
21:00 КоМарко
21:10 Вісті надії: дайджест
21:15 Диванчик
21:30 ...є Любов
22:00 Под абажуром
22:20 О Вечном
22:40 Крах сатанинської імперії

▶ СЕРЕДА

07:00 Ранок надії
08:50 Guten Morgen з Ганнеле Отчофські
09:00 Помоліться за мене
10:00 Ранок надії
12:00 Ложка, виделка, два ножі
12:30 Так чи Інакше
13:30 О Вечном
13:50 На перехресті
14:00 В контексті
14:50 5 хвилин для змін
15:00 Є проблема (сурдо)
15:30 Крах сатанинської імперії (сурдо)
16:00 Біблія: чорним по білому

17:00 В гостях у Добрячка
17:20 Вісті надії: тиждень
17:50 Біблія продовжує говорити
18:20 Дорогами християнства
18:50 Диванчик
19:00 ПроФіTime
19:20 2Я – одне життя
20:15 Консультації з Оленою Яковенко
20:45 На перехресті
21:00 КоМарко
21:10 Вісті надії: дайджест
21:15 Філософський камінь
21:40 Відкриття біблійних пророцтв
22:40 ...є Любов
23:10 Заметки пастора

▶ ЧЕТВЕР

07:00 Ранок надії
08:50 Guten Morgen з Ганнеле Отчофські
09:00 2Я – одне життя
09:50 5 хвилин для змін
10:00 Ранок надії
12:00 Дорогами християнства
12:30 Відкриття біблійних пророцтв
13:30 5 хвилин для змін
13:40 Консультації з Оленою Яковенко
14:10 Біблія продовжує говорити
14:40 Заметки пастора
15:00 Інша сторона (сурдо)
15:40 Рожеві окуляри (сурдо)
16:00 Богослужіння
17:00 В гостях у Добрячка
17:20 ПроФіTime
17:40 Ложка, виделка, два ножі
18:10 Палата питань
18:30 Вопрос доктору
18:50 Аксиома кохання
19:00 Помоліться за мене
19:30 Так промовляє Біблія
20:00 Так чи Інакше
21:00 КоМарко
21:10 Вісті надії: дайджест
21:15 Є проблема
21:45 Так написано
22:15 Детонация
22:45 Удивительные факты

▶ П'ЯТНИЦЯ

07:00 Ранок надії
08:50 Guten Morgen з Ганнеле Отчофські
09:00 Так чи Інакше
10:00 Ранок надії
12:00 Помоліться за мене
12:30 Палата питань
13:00 Знайомтесь – дикі тварини

13:30 ПроФіTime
13:50 Настав час
14:00 Вісті надії: тиждень
14:30 Є проблема
15:00 ...є Любов (сурдо)
15:30 Біблія продовжує говорити (сурдо)
16:00 Ложка, виделка, два ножі
16:30 О Вечном
16:50 5 хвилин для змін
17:00 Історії тітоньки Марії
17:10 В гостях у Добрячка
17:20 Дорогами християнства
17:50 Так написано
18:20 На перехресті
18:40 Філософський камінь
19:00 Счастливой субботы
19:45 На перехресті
20:00 В контексті
20:50 5 хвилин для змін
21:00 Мультфільм
21:10 Заметки пастора
21:30 Біблія продовжує говорити
22:00 Богослужіння

▶ СУБОТА

07:20 Консультації з Оленою Яковенко
07:50 Філософський камінь
08:10 Аксиома кохання
08:15 Счастливой субботы
09:00 Так промовляє Біблія
09:30 Так написано
10:00 В контексті
10:50 5 хвилин для змін
11:00 Крах сатанинської імперії
11:30 Богослужіння
12:30 Заметки пастора
12:45 Диванчик
13:00 Помоліться за мене
14:00 Удивительные факты
15:00 Богослужіння (сурдо)
15:45 На перехресті (сурдо)
16:00 Біблія: чорним по білому
17:00 Мультфільм
17:20 Вопрос доктору
17:35 Аксиома кохання
17:40 Истории вечной любви
19:00 Знайомтесь – дикі тварини
19:10 О Вечном
19:30 Біблія продовжує говорити
20:00 Відкриття біблійних пророцтв
21:00 КоМарко
21:10 Вісті надії: дайджест
21:15 Дорогами християнства
21:45 Рожеві окуляри
22:05 Счастливой субботы
22:50 Так чи Інакше
23:40 Теорема

НАДІЯ

ТЕЛЕКАНАЛ

НА СУПУТНИКУ
ASTRA 4AУ КАБ. МЕРЕЖАХ
ВАШОГО МІСТАSMART TV
LG, PHILIPS, SAMSUNGНА МОБ. ДОДАТКАХ
IOS, ANDROID

0 800 30 20 20

Безплатно по Україні

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Запитання, побажання та пропозиції

contact@hope.ua
а/с 36, Київ – 71,
04071 Україна

contact-hope

Вивчайте Біблію
разом із нами online на сайті
BIBLE.UA

«Ті, хто очікує»

Документальний фільм
про адвентистів з інформаційним
буклетом*

Їхня кількість по всьому світу
в понад 200 країнах становить
близько 25 млн людей та продовжує
з кожним роком стрімко зростати.
Вони вважають, що Біблія – це Сло-
во живого Бога, займаються актив-
ною благодійною діяльністю, при-
діляють багато уваги фізичному та
духовному здоров'ю. Чому ж вони
називають себе «Ті, хто очікує»?

30 грн

*Кількість примірників обмежена

1 DVD// Мова: укр/рос.

Замовити диски ви можете
за телефонами гарячої лінії
або за адресою: zakaz@hope.ua; а/с 36,
Київ – 71, 04071, Україна

*Можливі зміни. Актуальна програма на сайті hope.ua. Телеканал залишає за собою право внесення змін до телепрограми.

НАМ ПИШУТЬ ЛИСТ-ПОДЯКА

Мир Господа Ісуса Христа вам, шановна редакціє газети «Вічний Скарб»! Благословенні будьте всі, хто трудиться над цим дивом. Дорогі друзі, бракує таких слів, якими я б могла висловити своє захоплення газетою. Це особливий Божий подарунок для кожного, хто бере її до рук. Яким величезним благословенням, підтримкою вона є для мене. Я дуже вдячна кожному, хто працює над цікавими випусками. Хочеться вам щиро побажати живої любові та віри в Ісуса Христа! Завжди пам'ятайте, що не даремна ваша праця! Нехай любов Небесного Отця океанами благословень зливається на вас і ваші родини. Нехай Ісус наповнює ваші серця радістю, миром та святою любов'ю!

Газета «Вічний Скарб» – це мудрі й важливі поради, духовні статті, захопливі історії та прекрасна богонатхненна поезія. Кожен читач знаходить для себе те, чого так бажає його серце. Наш Господь відкривається кожному, хто Його шукає. Ми з чоловіком та п'ятеро наших дітей належимо до іншої деномінації та з великим задоволенням і повагою читаємо літературу вашого видавництва, постійно дивимось телеканал «Надія». Завдяки Богові й вашій праці ми прийняли і визнали, що субота – це святий Господній день (див. четверту заповідь Божого Закону), а також відмовилися від нечистої їжі (див. Левит).

Ісус змінив мого чоловіка від гіпертонії, бо ми почали правильно харчуватися та вживати їжу, благословенну Богом. Ми вдячні Господу за те, що ви проповідуєте здоровий спосіб життя. Так має бути, «щоб Божа людина була досконала, на всяке добре діло готова», щоб усе було на Божу славу!

Пишу вам цього листа від щирого серця. Сподіваюся, що турботливі руки Ісуса принесуть вам його!

Бажаю, щоб Господь осяяв вас Своім світлом і милістю!

З любов'ю та вдячністю –
Марія Голуб!

«Довіряє їй серце її чоловіка, і йому не забракне прибутку! Вона чинить для нього добро, а не зло, по всі дні свого життя» (Прип. 31:11, 12).

Очікування й народження бажаної дитини стало для мене з чоловіком великим благословенням і важким випробуванням водночас. Нас, як і мільйони подружніх пар у всьому світі, накрила хвиля сімейної кризи. Усе було: і втрата любові, і відчуження, і зрада. Я не хочу запевняти вас в унікальності моєї життєвої ситуації, але бажаю поділитися з вами досвідом, який змінив мене й моє життя назавжди.

Першу свою дитину я втратила (стався викидень) ще в Донецьку 2013 року, саме в той час, коли там розпочалась війна. Після операції лікарі давали мало шансів завагітніти й налякали на штучне запліднення. Ми були приголомшені цією новиною. Денисові (так звали чоловіка) і мені треба було ще терміново вирішити, як і де жити далі через війну в рідному краї.

ВІД РЕДАКЦІЇ

Маріє, ми безмежно вдячні вам за такі теплі слова, побажання, ваш відгук! Наш колектив – звичайні слабкі люди, які щасливі від того, що мають можливість працювати у винограднику Божому. Усі ми бажаємо прославити і звеличити Ім'я Господа, Який продовжує нас підтримувати та благословляти. Слава Йому за Його допомогу та керівництво Духа Святого! Нехай Господь благословить вас силою згоди, миром та любов'ю!

Так ми опинилися в Києві. Сюди переїхав офіс компанії, у якій я працювала.

Хай як важко нам не було на новому місці, ми із чоловіком підтримували одне одного. Були маленькою, але згуртованою командою. Однак стрес і розгубленість після останніх подій у нашому житті давалися взнаки. Денис не відразу знайшов стабільну роботу. Безрезультатні пошуки його вкрай засмучували. Я ледве трималася на своїй роботі через постійні відрядження. Було дуже важко і морально, і фізично. І незважаючи на те, що робота була вкрай необхідна нам обом, мене бентежили зовсім інші думки: я хотіла дитину. Я була

твердо впевнена: якщо не зараз, то вже ніколи. Задля цього я звільнилася. Попереду було три тижні лікування. Денис на той час уже працював і вкотре підтримав мене в цьому рішенні.

Я почала готуватися до вагітності. Це був 2015 рік. Та перш ніж зустрітись з моєю донечкою, на мене чекала інша, найголовніша зустріч у моєму житті – з Ісусом. Я знайшла Його Церкву через оголошення про безкоштовний лікувальний масаж для переселенців з Донецька. Трохи згодом прийняла хрещення. Чоловік напружено й з підозрою ставився до моєї нової віри, але не забороняв відвідувати суботні богослужіння.

Поява нашої донечки Вероніки стала для нас справжнім дивом. Шляхом штучного запліднення (із другої спроби). Із трьох запліднених яйцеклітин вижила тільки одна. І саме її я виносила під серцем. Після такого випробування ми мали стати найщасливішими батьками, які дочекалися своєї такої бажаної дитини. Однак усе склалося зовсім не так, як я собі уявляла.

Стосунки із чоловіком потроху почали псуватися ще на третьому триместрі вагітності. Про нову подругу в чоловіка на роботі я знала. Денис не приховував від мене їхніх добрих стосунків. Навпаки, говорив, що колись познайомить нас і ми теж потоваришуємо. Я сприймала це спокійно, бо повністю йому довіряла. Потім розмови про подружжя почастішали – я насторожилася. Почала дратуватися через постійні історії про неї й зрештою прямо висловила чоловікові своє занепокоєння, бо вважала цю жінку його потенційною коханкою. На що чоловік тільки усміхався. Я відчувала, що не все гаразд, але нічого не могла із цим вдіяти.

Довіра, на якій будувалися наші з Денисом стосунки, дала тріщину. Він постійно був на роботі – і вона там, з ним. А я безпорадна, на останніх місяцях вагітності, сама в чотирьох стінах наодинці зі своїми думками. Я сумувала за чоловіком. Мені не вистачало його підтримки. Він, як ніколи, був мені потрібний, і я стала почуватися непотрібною. Так, я ображалася, що він проводить зі мною мало часу. І водночас пробачала йому, бо розуміла, що він тяжко працює, щоб забезпечити сім'ю. Однак простити те, що в нього був час на іншу, я не могла. І докоряла йому в цьому. Він усе заперечував і щоразу обманював.

Одного дня, уже після народження нашої донечки, Денис прийшов з роботи й зізнався, що покохав іншу жінку, а до мене відчуває лише жаль. Сказав, що зараз не може залишити сім'ю через маленьку дитину, яку дуже любить, і запропонував просто жити під одним дахом.

Стоячи на колінах я запитувала Ісуса, чому так сталося, але відповіді не чула.

Я погодилася на пропозицію чоловіка, адже мені нікуди було подітися. Розповісти рідним – сестрі та батькам – я не могла. У той час у нашій родині була інша велика трагедія: від раку помирав чоловік моєї сестри. І незабаром ми його втратили. Моя сестричка з п'ятирічною донькою залишилися самі.

Моє «життя» під одним дахом з Денисом тривало. Минали дні, місяці – і я вже не впізнавала свого чоловіка. Він швидко став іншим, чужим. Я дедалі більше відчувала себе непотрібною. Після зізнання він обіцяв не спілкуватися з тією жінкою. Можливо, так і було певний час, але

я ловила його на неправді. Він довго опирався, але визнав, що все ж таки має з нею зв'язок. Час від часу ми й далі сварилися. Я нерідко зривалася, неодноразово намагалася достукатися до його розуму. Були моменти, коли я почувалася цілком безпорадною, духовно падала, але не забувала про Ісуса. ▶

Знесилена відчаєм, я щоразу хапалася за Господа. Він був моєю єдиною надією, що колись цей жах у моєму житті припиниться. На колінах і пошепки, ковтаючи сльози пекучого болю, кричала до Бога: «Чому?» і «Допоможи!»

Я звикла докопуватися до істини або хоча б до логічного пояснення подій. І в якому б жалюгідному моральному стані тоді не була, я категорично не погоджувалася жити із чоловіком, який має коханку. Зрештою, думала я, якщо він так її кохає й упевнений, що знайшов своє щастя, чому ж не йде до неї? А причина, що його утримує маленька дитина, була не зовсім переконливою.

Я випробувала багато способів зберегти сім'ю й налагодити стосунки із чоловіком. Я підносила молитви до Бога й просила молитися за мене близьких друзів із Церкви. Повторюся, скільки б я не падала духовно в той період, тільки рука Господа мене підіймала.

Були консультації з пастором і його дружиною. Я захопила психологією подружніх стосунків, почала читати відповідну літературу й навіть слухала світські вебінари з розкриття жіночності та про любовні трикутники. Ми із чоловіком відвідали психоаналітика й пастора моєї громади. Я хапалася за всі інструменти, які вважала дієвими в справі збереження сім'ї. За цей час багато дізналася про себе як жінку й про Дениса як чоловіка. Потроху стала отримувати маленькі пояснення можливих і цілком логічних причин того, що сталося. І всіма цими позитивними знаннями намагалася ділитися із чоловіком. Проте він був непохитний. Жодну інформацію з моїх вуст, якісні зміни в моїй поведінці він не сприймав. І я знову зривалася, знову чуючи на свою адресу: «От бачиш, ти така сама істеричка, як і була».

Тоді я вже чітко розуміла, що треба змінюватися мені. І я відчувала, що зможу цього досягти, бо дуже хотіла. Однак без сторонньої кваліфікованої допомоги я не могла рухатися далі. Мені вкрай потрібен був провідник. Спочатку я шукала його серед світських психологів і навіть знайшла одного такого. Проте нам не вдавалося зустрітися. Постійно щось заважало, а допомога була потрібна терміново. І якось мені спало на думку пошукати фахівця в нашій Церкві. Я дала оголошення в одну групу в месенджері, і мені відразу надіслали контакт.

З Костянтином, так звали християнського психолога, ми провели п'ять зустрічей за півтора місяця. Це були п'ять уроків, під час яких я отримувала пояснення своєї ситуації через призму Слова Божого. Я глибше збагнула роль жінки і чоловіка в очах Бога. Дізналася, що означає любити за принципами Неба. Господь відкрив мені всі мої великі й маленькі помилки в стосунках із чоловіком і водночас

дав мені тверду впевненість, що я потрібна – насамперед Йому. Завдяки цьому стала більш рішучою у своїх змінах, але вже за Його правилами.

Я дала спокій Денисові й припинила дошкуляти йому своїми закликами до розуму. А після чергової сварки телефоном взагалі зібрала свої речі й поїхала з донькою на деякий час пожити в моєї сестри. На той момент рідні вже знали про те, що наші справи кепські. Денис тим часом вирішив зійтися з тією жінкою, а зі мною розлучитися. Тому найкращим рішенням для мене було пожити окремо від нього.

Це було тепле, сонячне літо. У сестри ми прожили два тижні, потім поїхали до моїх батьків, де пробули приблизно стільки ж. Протягом цього часу без Дениса Бог навчав мене по-справжньому довіряти Йому й давати змогу діяти в моєму житті. Я мала повністю відмовитися від розв'язання проблем у сім'ї самотужки. Не відразу, але мені це вдалося. Завдяки книгам Приповісті й Псалми в мене змінилося сприйняття скоєного чоловіком і ситуації загалом. Я вже не намагалася в будь-який спосіб зберегти сім'ю. Я просила Бога зробити так, щоб було добре всім сторонам конфлікту. Я почала молитися заступницькою молитвою за мого чоловіка й за ту жінку. Я погодилася на рішення Дениса розлучитися й підкорилася волі Господа. Уперше за два роки пекла я нарешті відчула спокій і вирішила покласти кінець моральному знущанню з мене чоловіка.

Повернувшись від батьків, я виставила Дениса за двері. Він опирався, казав, що нікуди йти. Проте, пакуючи його речі, я знайшло в його сумці відкриту коробочку шоколадних сердечок. Було очевидно, що кохання-зітхання в розпалі, але цьому бруду вже не було місця ані в моєму домі, ані в моєму житті. Я зачинила двері за його спиною, пішла до своєї кімнати, де

на нашому подружньому ліжку сиділа Вероніка. Я підійшла й обійняла її, а потім схилилася на коліна. «Господи! – казала я. – Ти бачиш мене, і нічого від Тебе не приховане. Ти знаєш мої наміри, і перед Тобою мої вчинки. Будь ласка, розсуди Ти мене!» Цей день добіг кінця. Я вимкнула світло й з миром на серці, без жодного натяку на страх лягла спати. За три дні Денис повернувся до мене зі сльозами на очах і словами: «Пробач мені за все! Я шукав щастя там, де його не було. Я люблю вас». І я пробачила, бо Ісус уже простив нас.

На момент написання цієї статті минуло вже понад десять місяців, зовсім інших місяців нашого подружнього життя – цікавого й щасливого життя з новим членом сім'ї, донечкою Веронікою. Відтоді наша маленька, але згуртована команда стала ще міцнішою. І сьогодні я відверто кажу Богові «дякую» за шлях, який навчив мене не тільки жіночності, а й справжнього прощення. Сенс був у кожному кроці випробування.

Життя таке, що в ньому завжди є місце для негараздів, великих і маленьких. І наш вибір лише в тому, ми самі чи з Богом. Коли обираємо бути з Ним, треба чесно відступати й дозволяти діяти Тому, Хто істинний і вічний. Я вже достеменно знаю: Ісус ніколи не помиляється.

«На Господа здай дорогу свою, і на Нього надію клади, і Він зробить, і Він випровадить, немов світло, твою справедливність, а правду твою – немов південь» (Псал. 36:5, 6).

Лія Поетко

ДО СЛОВНИКА

1

У китайській мові слово «криза» складається з двох ієрогліфів: «небезпека» та «сприятлива можливість». Для одного криза – це стимул до розвитку та зростання, а для іншого – привід нічого не робити, жити в депресії. Який варіант обираєте ви?

Ісус чекає на нас. **«Ось Я стою під дверима і стукаю...» (Об'явл. 3:20).** Відчинивши Йому двері, ми розвиватимемося й зростатимемо.

2

Шведи – одна з найщасливіших націй світу. Головна запорука шведського щастя – філософія «лагом», яку вважають національним надбанням. Шведи іноді навіть називають свою країну *Lagomlandet*, тобто «країною лагом». Це складне для перекладу слово означає помірний підхід у всьому: вони вважають за краще брати не занадто багато й не занадто мало, купувати тільки потрібні та якісні речі, тішити себе смачною їжею, але не переїдати.

«Адже благочестя з задоволенням – велике надбання» (1 Тим. 6:6).

Щастя складається зі скромних знаків уваги, численних дрібних подій і побіжних проявів ласки.

У людині закладена потреба в щасті; напевно, вона законна.

Лев Толстой

Перш ніж видалити когось із друзів, простягніть руку допомоги. Можливо, ця людина її дуже потребує.

Наше завдання не в тому, щоб проводити детоксикацію токсичним людям, а в тому, щоб провести детокс тієї частини нас, яка резонує з їхньою токсичністю.

Алла Клименко

РАССКАЖИТЕ О ГОСПОДЕ ДЕТЯМ

Расскажите о Господе детям,
Не о свинках, о птичках, жучках.
Расскажите о Господе детям,
Об улыбке Его и глазах.

Расскажите о том, как Он любит,
Как заботится, терпит и ждет.
Расскажите о Боге всем людям,
В новостях напишите о Нем.

На рекламе, в журналах, в газетах
Опишите Его красоту.
Говорите о Господе встречным,
Чтоб увидели в Нем доброту.

Расскажите, что Бог – это Личность
И красивей Его не найти.
Расскажите, что Бог безграничен,
Вечно молод и вечно красив.

Вечно любит и ждет постоянно.
Говорите о Боге, друзья.
Отношения с Господом – роскошь,
Лишь они украшают сердца!

Надежда Чупик

Любов – це найкращий
омолоджувальний крем, і
не існує такого пластично-
го хірурга, котрий перевер-
шив би її.

М. А. Нуньєс

В чем счастье?.. В жизнен-
ном пути,
Куда твой долг велит идти,
Врагов не знать, преград
не мерить,
Любить, надеяться и верить.

А. Н. Майков

Наш Бог любить здійснюва-
ти неможливе.

Е. Мюррей

З ЛЮБОВ'Ю ТА НАПОЛЕГЛИВІСТЮ

ДВА ШЛЯХИ ТА ЇХНІЙ КІНЕЦЬ

З дітьми можна поводитися
двома кардинально різними спо-
собами, які дають різні результа-
ти. Вірність і любов у поєднанні з
мудрістю та рішучістю, а саме це
відповідає вченню Слова Божого,
принесуть щастя в житті. А нех-
тування обов'язком, нерозум-
не потурання, нездатність при-
боркувати й виправляти молодь
приведуть до нещастя, остаточ-
ної загибелі дітей, розчарування
та страждань батьків.

Любов і обов'язок – двійнята.
Вони завжди йдуть пліч-о-пліч.
Якщо любити дітей, але не прив-
чати їх до виконання зобов'я-
зань, вони виростуть уперти-
ми, свавільними, зіпсованими,
егоїстичними та неслухняни-
ми. Такий самий результат буде
й у тому разі, якщо примушувати
дітей до виконання суворого
обов'язку, але не пом'якшувати
й не завойовувати їхніх сердець
любов'ю. Щоб правильно вихо-
вувати дітей, треба привчати
їх до зобов'язань і водночас
любити.

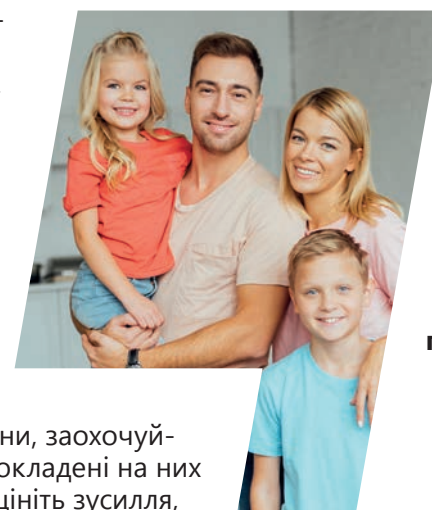
ДОПОМОЖІТЬ ДІТЯМ БУТИ ПЕРЕМОЖЦЯМИ

Бог ніжно ставиться до дітей.
Він хоче, щоб вони щодня здобу-
вали перемогу. Так допоможемо ж
їм стати переможцями. Не дозво-
ляйте дітям ображати членів сім'ї.
Зі свого боку не допускайте та-
ких слів і вчинків, які б викликали
в них роздратування. І все ж такі
дітей потрібно привчати до дис-
ципліни й виправляти, коли вони
чинять погано.

ХВАЛІТЬ, КОЛИ ТІЛЬКИ МОЖЛИВО

Хваліть дітей, коли вони пово-
дяться добре, тому що мудра по-
хвала діє на них так само спри-
ятливо, як і на старших за віком і
розумом. Ніколи не будьте бур-
котливими, але добрими, співчут-
ливими, виявляйте
християнську ввіч-
ливість, дякуючи
дітям за допомогу.

Будьте приємни-
ми в спілкуванні,
ніколи не говоріть
гучним, роздра-
тованим тоном.
Приборкуючи
й дисципліную-
чи дітей, будь-
те вимогливими,
але добрими. Як
членів однієї родини, заохочуй-
те їх виконувати покладені на них
обов'язки. Гідно оцініть зусилля,

які вони докладають, щоб опи-
ратися злу.

Будьте такими, якими ви бажає-
те бачити своїх дітей, коли вони
створять власні сім'ї. Розмовляйте
з ними так, як ви хотіли б, щоб
вони говорили з вами.

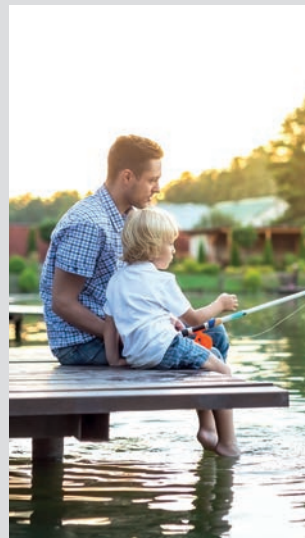
**Батьки, які дозволя-
ють собі правити деспо-
тичною рукою, припуска-
ються жахливої помилки.
Вони шкодять не тільки
дітям, а й собі, знищую-**

**чи в юних сер-
цях любов, яка
виливалася б у
добрих словах і
ділах. Доброта,
довготерпіння
й любов, вияв-
лені до дітей, ві-
добразяться й
на батьках. Що
вони сіють, те й
пожнуть...**

Підготувала
Ліка Введенська

ОТЦЫ

Андрей Дементьев

Отцы!
Не покидайте сыновей!
Не унижайте их подарком к дате...
Все можно изменить в судьбе своей,
Но только сыновей не покидайте.

Пока малы,
За них в ответе мать:
От первых слез
И до вечерней сказки.
Но как потом им будет не хватать
Мужской поддержки
И отцовской ласки.

Им непременно надо подражать
Своим отцам,
На то они и дети.
Родную руку молча подержать,
Уйти с отцом рыбачить на рассвете.

Обида вас настигнет иль любовь,
Не уходите...
Вы им всех дороже.
Ведь в жилах сыновей – отцова кровь,
И заменить ее уже никто не сможет.

ПІСТ І ДІЄТА: У ЧОМУ ВІДМІННІСТЬ?

Соціологи виявили цікавість до того, як в Україні дотримуються Великого посту й готуються до Великодня. Виявилось, що майже третина наших співгромадян виконують умови посту, переважно відмовляючись від м'яса, вершкового масла та яєць. Однак лише 14 % опитаних заявили, що постяться, оскільки є християнами й дотримуються релігійних норм; 12 % намагаються не порушувати традицій, а 10 % вважають піст доречним приводом схуднути. Постає запитання: як і з якою метою правильно дотримуватися посту? У чому різниця між постом і звичайною дієтою?

У книзі пророка Ісаї, викриваючи людей, Бог говорить, що їхнє розуміння посту відрізняється від того, чого хоче Він. Господь докоряє народ: **«Отак, – у день посту свого ви чините волю свою» (Ісаї 58:3).** Він пояснює, що люди виснажують свою душу

зادля того, щоб здійснилася їхня воля, але не думають про волю Божу: **«Тож на сварку та заколот постите ви, та щоб кулаком бити нахабно... Тепер ви не постите так, щоб ваш голос почутий був на височині!» (Ісаї 58:4).**

Сьогодні піст відрізняється від того, яким він був за часів пророка Ісаї. Проте Господь звертає увагу не на зовнішні прояви посту, а на мету, яку ставить людина, дотримуючись його. Бог говорить, що ця мета не завжди є правильною. Часто люди запитують, що можна їсти під час посту, а що ні. Однак справді важливим є запитання: навіщо ви постите?

У Біблії міститься багато прикладів, як люди постили, щоб подолати труднощі життя. У такому разі справжній піст допомагає зосередитися на духовних питаннях, ближче пізнати Бога, зрозуміти Його волю, знайти правильний шлях.

У Старому та Новому Завітах піст означав повну відмову від

будь-якої їжі на порівняно невеликий термін (від одного до семи днів чи навіть пів дня). Фізичний пост необхідно поєднати з духовним: щиро покаятися, вилучити із життя все гріховне, присвячувати багато часу молитві та читанню Слова Божого. Наприклад, у Євангелії від Матвія 17:21 Ісус пропонував поєднувати піст і молитву.

Формальне дотримання посту як данина традиції не принесе користі, але навіть один день, проведений в істинному пості, може збагатити духовно. Дух істинного посту та молитви упорює перед Богом наш розум, наше серце та волю. Піст, приємний Богові, – це насамперед взаємини, засновані на любові до ближнього, а не зовнішня форма.

Господь бажає, щоб людина мала у своєму житті мету, яка була би пов'язана з Богом, а воля Бога і воля людини були єдині. Господь хоче возз'єднатися з людиною, наділити її вірою, за допомогою якої вона зможе розгледіти в цьому видимому світі невидимого Бога, Його силу, Його любов. Так Він прагне відновити в нас образ Божий.

«Чи ж ось це не той піст, що Я вибрав його: розв'язати кайдани безбожності, пута ярма розв'язати й пустити на волю утиснених, і всяке ярмо розірвати? Чи ж не це, – щоб вламати голодному хліба свого, а вбогих бурлаків до дому впровадити? Що як побачиш нагого, – щоб вкрити його, і не сховатися від свого рідного? Засяє тоді, мов досвітня зоря, твоє світло, і хутко шкірою рана твоя заросте, і твоя справедливість ходитиме перед тобою, а слава Господня сторожею задньою!» (Ісаї 58:6–8).

Станіслав Лапшин

«НІЖНЕ АВОКАДО» – корисний торт до святкового столу

ІНГРЕДІЄНТИ для ОСНОВИ:

- 50 г будь-яких горіхів;
- 75 г фініків без кісточок;
- 35 г кокосової стружки;
- 25 мл кокосової олії;
- 15 г керобу (за бажанням);
- цедра лайма (за бажанням).

ІНГРЕДІЄНТИ для МУСУ:

- 2–4 стиглих авокадо;
- сік лайма або лимона (можна змішати сік обох);
- 45 мл кокосової олії;
- сироп агаві або будь-який інший підсолоджувач (можна цукор, краще тростинний) – за смаком.

ПРИГОТУВАННЯ:

Подрібніть всі інгредієнти для основи в блендері. Якщо ви додасте кероб (корисний заміник какао), то корж вийде «шоколадний». Викладіть суміш у форму (бажано зі знімним бортом) і добре втрамбуйте ложкою.

У блендері змішайте авокадо і сік лайма або лимона до стану ніжного мусу, додайте кокосову олію і підсолоджувач.

Вилийте мус на корж і поставте десерт у морозилку на кілька годин до застигання.

Смачного!

Співчуття і тактовність здебільшого бувають кориснішими для хворого, ніж найпрофесійніше лікування з холодним і байдужим ставленням.

Коли людина дає місце духу гніву, вона п'яніє так само, як і той, хто пригубив чарку.

Не навантаження, а перенавантаження без будь-якого відпочинку виводить людей з ладу, наражаючи на небезпеку їхні життєві сили.

ОСВІТНІ ПРОГРАМИ:

 ЖУРНАЛІСТИКА	 ПСИХОЛОГІЯ
 ФІЛОЛОГІЯ	 ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ
 ЕКОНОМІЧНА КІБЕРНЕТИКА	 ФІЛОСОФІЯ
 ФІНАНСИ, БАНКІВСЬКА СПРАВА І СТРАХУВАННЯ	 ДИЗАЙН*
 МЕНЕДЖМЕНТ	 ПОЧАТКОВА ОСВІТА*

 www.ugi.edu.ua *сертифікована програма

 @ugi.edu.ua +38 (073) 432 54 33

 м. Буча, вул. Інститутська, 14

 Український гуманітарний інститут

ВІЧНИЙ СКАРБ

Щомісячна християнська газета

Видавець – видавництво «Джерело життя»

Відповідальний за випуск – директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай

Головний редактор видавництва Лариса Качмар

Богословська експертиза доктор богослов'я Ігор Корещук

Відповідальний редактор Яна Хорощко

Коректори Ганна Борисовська Олена Мехоношина

Дизайн та верстка Артур Аптер

Відповідальна за друк Тамара Грицюк

Підписано до друку 12.03.2021 р.
Наклад 100 000 прим.
Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10А
E-mail: dzherelo@ukr.net;
Тел.: (044) 425-69-06

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, можете це зробити через банк.

Наші реквізити:
Одержувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
ІВАН: UA75380805000000026006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль» у м. Києві
Призначення платежу: добровільні пожертви

Свідцтво про державну реєстрацію Серія KB №8176 від 03.12.2003

НАША АДРЕСА

BOOKSON
Інтернет-книгарня

ЗАМОВЛЯЙ ЛЕГКО –
ОТРИМУЙ ШВИДКО

ХРИСТИЯНСЬКІ КНИГИ

ДЛЯ
ВСІЄЇ
СІМ'Ї

+38 (099) 45-595-45
shop@bookson.com.ua
www.bookson.com.ua

ВІДКРИТТЯ БІБЛІЙНИХ ПРОРОЦТВ

 Українською мовою

ДИВІТЬСЯ В YOUTUBE
А ТАКОЖ В ЕТЕРІ ТЕЛЕКАНАЛУ НАДІЯ

 YouTube LIVE

